

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Wiednia. —

N. Pan raczył najlaskawiej umieszczonemu przy głównym lwowskim arsenale artylerji kapitana Wincentego Strohe, na mocy sporządzonego w połączonej kancelaryi nadwornej i przez siebie podpisanego dyplomu, wynieść do stanu szlacheckiego austryjackiego z przydomkiem honorowym »*Eidler von*».

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Królestwo Polskie.

Dziennik Powszechny (Gazeta rządowa Królestwa Polskiego) z d. 7. czerwca zawiera następujące uwiadomienie o udzieleniu amnestyi znajdującym się w niewoli wojennej jenerałom, sztabs- i oberoficerom, tudzież innym wojskowym byłego wojska polskiego:

Urząd municypalny miasta stołecznego Warszawy ostrzymane przy reskrypcie komisji rządowej spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego z d. 2. maja r. b. z dyrekcyi policyi i poczt nr. 7058—14996 obwieszczenie w przedmiocie zawiadomienia mieszkańców tutejszych o najlaskawszem udzieleniu amnestyi, znajdującym się w niewoli wojennej jenerałom, sztabs- i oberoficerom, tudzież innym wojskowym byłego wojska polskiego, oraz o pozwoleniu powrotu do rodzin, a które jest treści następującej:

Komisya rządowa spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego ogłasza niniejszem, jako nowy dowód najwspanialszego monarchy, iż jego cesarsko-królewska mość raczył najmiłościwiej w dniu 2. kwietnia r. b. wydać do ministra spraw wewnętrznych cesarstwa następujące względem jeńców byłego wojska polskiego postanowienie:

Manifestem moim na dniu 20 października 1831 r. dając najlaskawszą amnestyją wszystkim mieszkańcom Królestwa Polskiego, przez intrygi buntowników i zbieg okoliczności w udział rokoshu wciągniętem, nie wyłączyłem od tego dobrodziejstwa wyższych oficerów byłej armii polskiej. Bez względu na całą ważność ich przewinienia, zwiększonego pogwałceniem świę-

tości położonego w nich zaufania, i użyciem powierzonej im władzy przeciwko prawemu rządowi, zostali uczestnikami miłosierdzia, mniej winnym okazanego. — Całe ich ukaranie ograniczało się na oddaleniu w głąb Rosyi. — Dziś, gdy przy pomocy boskiej i wytrwałych usiłowaniach rządu dawniejsza pomyślność w Królestwie Polskiem co raz widoczniej ustala się, i kraj ten na nowo cieszyć się zaczyna tą wewnętrzną szczęśliwością, jaka przed rewolucyją była udziałem wszystkich stanów, uznaję, iż można dozwolnić tym osobom powrotu do ojczyzny, również i wszystkim jeńcom wojennym: jenerałom, oficerom wszystkich stopni, i wojennym urzędnikom byłych wojsk polskich, dotąd trzymanym w Rosyi, wyjąwszy tych, którzy weszli w służbę armii cesarsko-rossyjskiej. Zupełnie przekonany jestem, iż zostawszy uczestnikami pomyślności, jakimi ojczyzna ich, od okropności rewolucyjnych wyhawiona, na nowo zakwitła, uczują w całej sile dobroć i wspaniałość rządu, i starać się będą (każdy w swoim okresie) zostać prawdziwie użytecznymi członkami społeczeństwa, niezachwianymi w wierności i przywiązaniu do tronu, i wytrwają w ścisłej uległości prawej władzy.

Przeeto zalecam wam:

1. Ogłosić przez miejscowych gubernatorów cywilnych wszystkim jenerałom, oficerom wszystkich stopni byłej armii polskiej, i ludziom innych stanów, po wzięciu Warszawy z Królestw Polskiego oddalonym, również jeńcom wojennym polskim do służby rossyjskiej nie użytym, o niniejszej najlaskawszej amnestyi i dozwoleniu powrotu do ojczyzny.

2. Wyłączają się:

a) Jenerał dywizyi byłych wojsk polskich Krukowiecki, i jenerał brygady Michał książę Radziwiłł, którzy poważyli się przyjąć naczelnictwo buntowniczej armii, i dowodzili nią przeciwko wojskom cesarsko-rossyjskim; ci pozostaną do dalszego przeznaczenia na miejscach teraźniejszego pobytu.

b) Piętnastu oficerów i niższych stopni ludzi, z których niektórzy zostają pod sądem lub śledztwem, a inni ukarani wysłaniem w dalekie strony, za występki, popełnione pod-

czas pobytu w Rosyji; ludzie ci, względem których po ukończeniu sądu, lub śledztwa nastąpi osobne postanowienie, zostaną w dzisiejszym swém położeniu.

3. Ułożyć niezwłocznie rozporządzenie powrotu tych osób do Królestwa Polskiego i wydatku na to potrzebnego, ze skarbu cesarstwa na rachunek funduszu Królestwa Polskiego, zniósłszy się z ministrem finansów, takowe ułożenie przedstawić do mojego zatwierdzenia.

4. Namiestnika Królestwa Polskiego zawiadomić o mającém nastąpić powrocie wspomnianych osób do Królestwa Polskiego, w celu stosownych z jego strony w tym przedmiocie rozporządzeń.

Dyrektor główny prezydujący:
(podp.) Hr. Strogonow.

Radzca stanu, dyrektor wydziału,
(podp.) Lubowidzki.

Naczelnik wydziału,
(podp.) Jonczewski.

Sekretarz jenerałny,
(podp.) Aug. Kariski.

Niniejszém do powszechnej wiadomości podaje.
W Warszawie d. 4. czerwca 1833 r.

Pełniący obowiązki wojennego jenerałpolicmajstra czynnej armii i wice-prezydenta, — korpusu żandarmów Pułkownik Storożenko.
Sekretarz: Greuve.

— Z Warszawy d. 4. czerwca. —

Dnia 27. z. m. urzędnik służby ogólnej przy dyrektorze jlnym, prezydującym w komisji rządowej sprawiedliwości Królestwa Polskiego, Stanisław Rossecki, mianowany kamerjunkrem dworu cesarskiego.

J, ks. mość książę Adam Wirtemberg, jenerał-adjutant j. c. mości, przybył do tutejszej stolicy.

Przedwczoraj przybyli do Warszawy: Krasziński Izydor, były jenerał pichoty, Mroziński, były jenerał brygady, Żółtowski Edward były jenerał dywizyi, Bogusławski Ludwik, były pułkownik, i Zawadzki Walenty, były pułkownik.

Komisya rządowa sprawiedliwości ogłasza: iż rada administracyjna postanowieniem na d. 19. kwietnia (1. maja) r. b. wydaném, następujące zapisy:

1.) Na wieczny fundusz dla podupadłych kupców warszawskich złp. 36000; 2.) dla jednego z szpitali warszawskich złp. 6000; 3.) dla szpitala ewangelickiego w Warszawie złp. 2000; 4.) dla szpitala wyznania mojżeszowego w Warszawie złp. 2000, testamentem przez niegoży Samuela Antoniego Leopolda Fraenkel, bankiera na użytek publiczny poczynione, w myśl art.

910 kodexu cywilnego, z zachowaniem praw osób trzecich zatwierdziła.

Kraków.

Dnia 5. czerwca. Mąż znakomitych zaslug Józef Nikorowicz, prezes sądu appellacyjnego d. 4. b. m. rozstał się z tym światem, zostawiając po sobie pamięć chwalebnej życia i niezaprzeczone do wdzięczności współobywateli prawo.

Wielka Brytania i Irlandyja.

Margrabia Palmella wyjechał w dniu 23. maja z Londynu do Falmouth, zkąd uda się znnowu do Oporto. »Marszałek Solignac« mówi *Sun*, jest w daleko lepszym położeniu, niżeli jego przeciwnik; ma ón daleko więcej artyleryi i amunicyi, i spodziewają się, że około połowy czerwca rozpocznie kampaniją. Skoro rozpocznie działanie zaezpe, powiano, podług zdania wszystkich osób, obeznanych ze źródłami pomocnemi obudwóch stron walczących, nastąpić szybko rozstrzygnięcie, albowiem *Albion* nie posiada środków przedłużyć bój. *Albion* mówi: Wiadomości korespondenta z *Lisbony*, niedawno przez nas udzielone, mówią, że Dom Miguel uczynił projekt, położyć koniec walce przez związek ze swoją synowicą *Donną Maryją*, lecz, że Dom Pedro taki układ odrzucił.

Gazety madraskie z dnia 3. lutego donoszą, że cholera czyni znnowu straszne spustoszenia w tém wielkorządztwie. Krajowcy więcej daleko cierpią, niżeli Europejczycowic. Odnowienie się srogosci tej zarazy przypisują posuaze.

Francyja.

Gazety paryzkie zawierają następujący wyimek z listu, pisanego z Bordeaux z dnia 21go maja: »Okręt *Agathe*, który księżnę *Berry* ma zawieźć do Palermo, zawinął z zatoki wyspy *Aix* na *Garonnę*. Zdrowie księżnej *Berry* jest tego rodzaju, iż może w dniu 1. czerwca będzie w stanie wsiąść na okręt. Oto jest spis osób, które będą księżnej podług jej życzenia towarzyszyć. Jenerał *Bugeaud* i jego adjutant; panna *Lebesch*, jej garderobiana i służący; hr. *Mesnars*, ze służącym; pani *Casteja* i jej garderobiana; pan *Deneux* ze służącym, i matka dziecięcia.«

Estafette du Havre donosi: Siedmiu polskich oficerów, którzy mieli czynny udział w ruchach w *Bergerac*, przybyli na statku parowym »*Garonne*« do *Havre*, aby w skutek ustawy z dnia 21. kwietnia 1832 zostali z Francyi oddaleni. Podprefekt odebrał zalecenie, wysłać

onych niezwłocznie do Anglii lub Belgijum. Przystali oni, aby wsiąść na statek parowy »Camilla«, na którego pokładzie ugodził dla nich burmistrz przewóz na koszt rządu. Atoli w chwili, gdy okręt miał odbijać od brzegu, wzbraniłi się wsiąść i mieli do tego być zmuszeni, gdy statek ten, dla zbliżającego się przypływu morza zagnalony został oddalić się, nie mogąc doczekać się skutku środków, przedsięwziętych przeciw upornym. Zostali pod zastoną żandarmów łądem do Belgijum odesłani.

Z Bordeaux odpłynął piérwszy oddział rekrutów dla Dom Pedra, złożony z 200 ludzi, na statku parowym »La Rochelle«, gdzie stoi pięć okrętów angielskich na kotwicy, dla przewiezienia wojsk posiłkowych do Oporto. Dowódcą tej wyprawy, liczącój przeszło 5000 ludzi, jest generał Ramorino.

W. Xięstwo Toskańskie.

Gazetta di Firenze z dnia 27. maja wyraża: Z największą radością donosimy, że jego ces. król. wysokość wielki książę, nasz dostojny pan, zawarł związki małżeńskie z jej król. wysokością Maryją Antoniną, księżniczką Obojój Sycylii. Kontrakt ślubny został dnia 21. maja w Neapolu między księciem Tomasso Corsini, nadzwyczajnym posłem jego ces. kr. wysokości przy królu Obojój Sycylii, a księciem Cassaro, ministrem spraw zewnętrznych króla jmcj podpisany.

Królestwo Sardynskie.

Dz. Gazetta piemontaise z dnia 23. maja donosi: Stosunki przyjacielskie między dworem sardyńskim a rejencyją tunetańską istniejące, i niedawno w skutek popełnionych nieprzyzwoitości i dowolnych czynności komendanta Porto Farina i innych oficerów beja, przeciw osobie kapitana okrętu Figallo, a potém przez wyrządzone gwałty i zabranie nieprawne jego okrętu, przerwane, zostały przez tego beja, na żądanie rządu sardyńskiego, za uprzedniém zadosyć-uczynieniem, całkiem przywrócone.

Szwajcaryja.

Gazety szwajcarskie zawierają następującą uchwałę sejmu niemieckiego, wydaną do Związku szwajcarskiego względem pobytu Polaków w Szwajcaryi: »Do wysokiego Związku szwajcarskiego. Szanowni Panowie! Szczególniej kochani przyjaciele i sąsiedzi! Wyjście kilkuset zbrojnych Polaków z Francyi do Szwajcaryi, aby Niemcy zaburzyć, i okoliczność, że należeli do rutéjszego powstania w dniu 3. kwietnia, są to wiadome fakta. Związek niemiecki jest

upoważniony i obowiązany, czuwać nad utrzymaniem publicznej spokojności i bezpieczeństwa w państwach niemieckich. Do niego należy żądać po państwach sąsiednich, z którymi żyje w przyjacielskich stosunkach, aby na ich ziemi nie knowały się spiski, które sąsiednim narodom dają nieustannie materiją do obawy, i stawiają ich w potrzebie, być gotowými każdego dnia do obrony przeciw napadowi ludzi, którzy jawnie mają zamiar, rozszerzać powstanie i zamieszanie. Związek niemiecki, ufając światłu i przyjaznemu sposobowi myślenia wysokiego Związku, nie wątpi, że użyje wszystkich w mocy swojej będących środków, aby zapobiedz szkodzie dla państw sąsiednich niemieckich, której obawiać się należy przez zabiegi Polaków, którzy weszli do Szwajcaryi, usunięcia przez to mogących nastąpić zakłóceń, i uwolnić Związek niemiecki od chwycenia się w przeciwnym razie nieodzownych środków ku jego bezpieczeństwu. W Frankfurcie nad Menem, dnia 15. maja 1833. Związek niemiecki, a w jego imieniu, w prezydyjum zgromadzenia Związku substytuowany król. saski minister konferencyi i poseł przy Związku: (podpis.) Mannteuffel.«

Do powyższego pisma dołączony został następujący okólnik kantonu rządzącego do wszystkich stanów szwajcarskich: »Zurich dnia 22. maja 1833. — Ces. król. nadzwyczajny poseł w Szwajcaryi przesłał kantonowi rządzącemu przy załączonej tu nocie swojej z dnia 21. maja notę Związku niemieckiego z d. 15go maja do Związku szwajcarskiego. W obudwóch tych dokumentach żądają po Związku użycia stosownych środków, dla zapobieżenia szkody, której obawiać się należy dla państw niemieckich z zabiegów Polaków, którzy weszli do Szwajcaryi. Kanton rządzący popieszając udzielił tego uwiadomienia wszystkim stanom, powinien wzwąć ich, aby dla spokojnego utrzymania przyjacielskich stosunków ze wszystkiemi państwami sąsiedniemi, jakoteż dla troskliwego przestrzegania neutralnego stanowiska Szwajcaryi wśród wszystkich okoliczności, przedsięwzięli przywoite kroki, i nie dawali się niczém oddalić od wiernego wypełnienia powszechnie uznanych zobowiązań jednego państwa ku drugiemu, opartych na prawie narodów. Gdyby twierdzenie Związku niemieckiego, że Polacy, którzy wkroczyli do Szwajcaryi, mają zamiar wzniecać niepokoje w Niemczech, było gruntowne, o czém kanton rządzący z braku przemawiających za tém aktów nie może sądzić, natenczas musiałby podług pewnych instrukcyj wzwąć stany, aby przez zwyczajny terażniejszy sejm zapobieżono spiesz-

nie i silnie złemu, któreby łatwo nadwierzając najwyższe interesa Szwajcaryi, naruszyć mogło istnące dobre porozumienie z państwami sąsiedniemi, i Związek, nie mający udziału wawiślaniach europejskich, wystawić na różne zmienne koleje. — Kanton rządzący spodziewa się, że wszystkie stany zważą tę okoliczność w dobrze zrozumianym interesie z wyższego punktu, gdzie każde osobiste uczucie milczy, każdy osobisty wzgląd ustać powinien, z resztą korzysta z tej sposobności i t. d.“

Niemcy.

Król jmc bawarski wyjechał w dniu 1. czerwca z Monachijum do Włoch w towarzystwie adiutanta hr. Paumgarten, mistrza obrzędów hr. Pocci i lekarza przybocznego D. Wenzel.

Gazeta nadarzędu pocztowego frankfurtskiego z dnia 27. maja donosi: Wojsko pruskie, stojące w frankfurtskiem miasteczku Bornheim (2 kompanije), wyszło wczoraj wieczorem o godzinie 8. przy wesółem śpiewaniu, aby przepędzić noc pod bronią na tak zwanem polu bornheimskiem, niedaleko tego miasta. Silne patrole rozchodzily się z tamtąd w różnych kierunkach, lecz nie zaszło najmniejsze zaburzenie. Dzisiaj rano o godz. 3. wróciło się znowu to wojsko do Bornheim. Środek ten będzie jeszcze przez kilka nocy wykonywany przez wojska stojące w Borheim, Bockenheim, Roedelheim i t. d.

Gazeta Spirska donosi ze Spiry z dnia 25. maja: Mieszkańcy tutejszego miasta zostali dzisiaj urzędownie zawiadomieni, że wskutek rozporządzenia władz badeńskich, Bawarczykom nadreńskim, którzyby się w dniu 26. i 27. maja udać chcieli do Schwecingen (na obchód Zielonych Świątek) jedynie tylko pod Ketsch i Mannheim dozwolone onym będzie wnijsćie do Wielkiego Księżtwa.

Sławny prawnik, prezydent Anzelm Feuerbach, umarł w nocy z d. 28. na 29. maja w Frankfurcie nad Menem, w swoim rodzinnem miesćie, przez które przejeżdżał. Chciał ón dla poratowania zdrowia swojego udać się do kąpiel w Schwalbach.

Turcyja.

Moniteur z d. 28. maja zawiera następujące wiadomości z Konstantynopola: »Rząd otrzymał pod d. 25. z. m. wiadomości z Konstantynopola z d. 8. maja: Sultan oddał od dnitrzech sporną ziemię Adana Ibrahimowi paszy. Poseł angielski, lord Ponsonby, przybył w d. 1. maja do Konstantynopola. Nadzwyczajny rossyjski poseł hr. Orłow, naczelny wódz wyprawy ros-

syjskiej, przybył w d. 5. wspomnionego miesiąca do Bujukdere. Udzielamy tu w przeddzie dokumnt powszechnój amnestyi, przesłanej wszystkim wladzom Azyi mniejszej. Dokument ten potwierdza nadanie paszaliika Syryi i obwodu Adana Mehmedowi Alemu i Ibrahimowi: Ferman amnestyi, sporządzony w d. 6. maja 1833. Rozkaz do wezyrów, mirimkanów, molahów, kadych, naibów, musselimów, wojewodów, ajanów i innych publicznych urzędników i magnatów różnych części Azyi mniejszej. Zapewnienia wierności i uległości, dano mi nie dawno przez wielko-rządęcę Egiptu, Mehmeda-Alego-paszę i jego syna Ibrahima, przyjąłem dobrze i udarzyłem ich znowu moją życzliwością. Mehmed-Ali potwierdzony został na swoim wielko-rządztwie Egiptu i Kandy. Ze względu na jego szczególne próby przyznałem mu ziemie Damaszek, Tripolis w Syryi, Sayda, Safed, Haleb, obwody Jerozolimy i Naplus wraz z zasłoną dla pielgrzymów i rzędem wyższym w Dżidda. Jego syn Ibrahim-pasza otrzymał na nowo tytuł Scheich-el-harem Mekki i obwód Dżiddy; nadto przychylając się do jego prózby o obwód Adana, będący w rządzie administracyi izby skarbowej dzierżaw sultana, takowy wypuściłem mu w dzierżawę (muhasilik). — Stosownie do slusności ludzkości i łagodności, któremi mnie niebo obdarzyło, rozkazuję wszystkim i każdemu, którego się dotyczy, aby mieszkańców i magnatów w różnych częściach Azyi mniejszej nigdy za przeszłe czynności nieprześladowali, i wypadki przeszłe pokryli zasłoną zapomnienia. Wy ze swojej strony oznajmicie w sposobie przystoimym mój szlachetny sposób myślenia swoim podwładnym; starać się będziecie, uspokoić w tym względzie umysły i usilować, iżbyście od ludu, który jest dobrem mnie od Boga poruczonem, uzyskali modły za moją pomyślność. Ninijszy ferman, stosownie do mojego chatterszerifu, jest w tym zamiarze wydany, abyście o powyższym byli zawiadomieni. Przeto wszystkim, których się dotyczy, oznajmicie moją wolą, mieszkańców będziecie zaspokajać i od nich modły za mnie uzyskiwać. Wypełniajcie troskliwie moje zalecenie, i nie dozwólcie, aby ktokolwiek przeciw mojemu zamiarowi miał krzywdy doznawać.“

WIDOWISKA we LWOWIE.

Teatr niemiecki. — Dziś: *Sargino, der Zögling der Liebe*; wielka opera w 2 aktach.
Teatr polski. — Juro: *Sróż nocny, czyli: Straszliwa północ*, dramat w 5 aktach.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

(Z korespondencji prywatnych.)

Ołomuniec. Targ na woły d. 3. czerwca 1833.

Przypędzili: 1) Jan Nemasik, z Łużnej, 42 wołów; 2) Piętkowski, z Limanowej, 70; 3) Heral Kolmann, z Mielicza, 62; 4) Franciszek Przybyski, z Krakowa, 56; 5) Smoga Voitel, ze Struż, 29; 6) Schaya Muschel, z Dąbrowy, 40; 7) Wojciech Serafiński, z Rzeszowa, 109. Małemi partyjami 244. Ogółem więc 652.

Kupili:	wiele	Za ogólną cenę		Radasz	Z tych sztuk 1 podług zdania detaxatorów mogła wydać funt.	
		zr.	kr.		mięsa	koju
Moritz Freund, z Czech ze stada Nro. 6.	33 1/2	135	—	4 1/2	380	50
Weiss Nathan, z Ziadlowitz, ze stada N. 4.	49	130	—	7	360	50
Loh Pollak, z Brünn, ze stada N. 5.	25	135	—	4	380	50
Cech rzeźnicki z Ołomuńca, ze st. Nr. 3.	40 1/2	122	30	4 1/2	340	50
Pollak, Skawiński, z Npalsburg, ze st. 7.	97	162	30	12	420	80
Weiss, z Eiberschtitz, ze stada N. 1.	27	136	15	3	380	60
Abt. Lamm, z Trschitz, ze stada Nro. 2.	64	140	—	6	360	50
Małemi partyjami	207	—	—	3		
Dodawszy do tego Radasz . . .	44	—	—	44		
Ilość niesprzedanych	65					
wyniesie summę .	652					

Przed targiem sprzedali: 1) Łukasz Łukasiewicz, z Czerniowiec, 243; 2) Aron Allershand, z Żurawna, 149; 3) Bartłomiej Richel, z Wieliczki, 32; 4) Juda Landesmann, z Kalusza, 80; 5) Berl Glük, z Łużek, 100; 6) Israel Lois, z Polany, 100; 7) Josel Brigel, z Dąbrowy, 50; 8) Schaya Muschel, z Dąbrowy, 40; 9) Jankel Königsdorf, z Dąbrowy, 55; 10) Franciszek Neisser, z Opawy, 44; 11) Wolf Brater, z Żurawna, 117; 12) Jan Wolański, z Seretu, 115; 13) Mendl Bergmann, z Żurawna, 125; 14) Jan Neuruss, z Horodenki, 85; 15) Gerson Korn, z Inwald, 44; 16) Chaim Stark, z Liska, 55; 17) Stanisław Słonecki, z Kreehowic, 140; 18) Jędrzej Przybysławski, z Dżurkowa, 161. Ogółem więc 1745.

Kupili: Stado Nro. 1. Harting i spółka z Wiednia, 218 sztuk z 25 radaszu, parę 11 cetn. po 385 zr. — Nro. 2. Harting i spółka, z Wiednia, 134 sztuk z 15 rad., parę 12 cetn. po 405 zr. — Nro. 3. Pollak, z Brünu, 29 sztuk z 3 rad., parę 7 cetn. po 266 zr. — Nro. 4. Fabesch, z Znaim, 72 sztuk z 8 rad., parę 8 cetn. po 285 zr. — Nro. 5. Huber, z Wiednia, 90 sztuk z 10 rad., parę 10 cetn. po 300 zr. — Nro. 6. Fabesch, z Austrii, 99 sztuk z 11 rad., parę 9 cetn. po 320 zr. — Nro. 7. Harting, z Wiednia, 44 sztuk z 6 rad., parę 9 cetn. po 320 zr. — Nro. 8. Pollak, z Brünu, 36 sztuk z 4 radaszu, parę 8 cetn. po 270 zr. — Nro. 9. Pollak, z Brünu, 49 sztuk z 6 radaszu, parę 7 1/2 cetn. po 275 zr. — Nro. 10. Fabesch, z Znaim, 40 sztuk z 4 rad., parę 7 cetn. po 265 zr. — Nro. 11. Huber, z Wiednia, 103 sztuk z 14 rad., parę 10 3/4 cetn. po 385 zr. — Nro. 12. Harting, z Wiednia, 100 sztuk z 15 rad., parę 10 cetn. po 355 zr. — Nro. 13. Huber, z Wiednia, 100 sztuk z 15 rad., parę 10 1/2 cetn. po 375 zr. — Nro. 14. Koska, z Königgratz, 76 sztuk z 9 rad., parę 9 1/2 cetn. po 337 zr. 30 kr. — Nro. 15. Cech rzeźnicki, z Ołomuńca, 40 sztuk z 4 radaszu, parę 6 1/2 cetn. po 200 zr. — Nro. 16. Fabesch, z Austrii, 49 sztuk z 6 rad., parę 8 cetn. po 270 zr. — Nro. 17. Fabesch, z Wiednia, 123 sztuk z 17 rad., parę 11 1/2 cetn. po 370 zr. — Nro. 18. Harting, z Wiednia, 145 sztuk z 18 radaszu, parę 10 1/2 cetn. po 375 zr. —

Na targu dzisiejszym było ogółem 2557 wołów, z których, jak się z przyłączonej tabeli okazuje, zakupiono przed targiem 1725 i 160 wołów hr. Konarskiego; o warunkach kupna i sprzedaży tych ostatnich nie mogłem się nic dowiedzieć. Na targowicy było 652 sztuk; z sprzedanych przed targiem najlepsze były stada nro. 2., 1. i 18. W ogólności sam targ i co przed targiem sprzedano, wszystko poszło dobrze, albowiem można przypuścić, że w przecięciu zapłacono za cetnar po 36 do 36 1/2 zr. w. w. — W Wiedniu za cetnar mięsa z wołu płacą teraz po 37 zr. w. w. Podług urzędowej taksy na miesiąc czerwiec za funt węd. mięsa w jatkach płacić się powinno po 9 kr. m. k., a zatem o 1 kr. drożej, jak w miesiącu maju. Dla Wiednia potrzebują teraz więcej bydła na rzeź, jak przedtem; dla tego zdaje mi się, że jarmark w Peszcie w Węgrzech źle wypadł.

Wykaz ilości przypędzonych na targi słomunieckie wołów, i ceny najdroższych i najtańszych stad z każdego targu w roku 1832.

Dzień targu	Podług tabeli przypędzono na targ				Przed targiem sprzedano wołów galicyj.	Ogół. więc sprzedano wołów galicyj.	Najdroższe stada wołów				Najtańsze stado wołów			
	z Morawii i Szląska	małemi partyjami	z Galicyi	Razem			sztuk	para po zr. w.w.	Radasz	para ważyła cetn.	sztuk	para po zr. w.w.	Radasz	para ważyła cetn.
4. stycznia	129	162	347	638	—	347	80	279	6	—	31	170	3	—
11. —	38	226	251	515	—	251	36	300	2	—	24	226	3	—
18. —	132	132	342	606	—	342	113	280	10	—	23	222	2	—
25. —	43	234	179	456	166	345	40	261	3	—	95	168	—	6 3/4
1. lutego	365	176	35	576	120	155	19 1/2	285	1 1/2	8 1/4	22	224	1	7
8. —	202	108	233	543	—	233	80	290	4	8 3/4	23	210	1	6 3/4
15. — a)	176	152	316	644	—	316	33	325	2	9 1/2	38	215	2	6 1/2
22. —	221	155	174	550	—	174	58	315	2	8 1/4	15	205	1	6 1/2
29. —	167	99	341	607	—	341	41	339	2	10 1/2	17	187	1	6 1/2
7. marca	82	154	178	414	—	178	21	350	—	9 1/2	67	217	3	7 1/2
14. —	186	110	166	462	360	526	65	305	5	9 1/4	28	232	1	6
21. —	115	99	366	550	670	1006	15	400	1	11	20	200	2	6 1/2
28. —	40	269	525	834	543	1068	d)	420	—	—	20	182	1	7 3/4
4. kwietnia	355	80	374	809	b)	374	17	328	—	11	20	240	1	7
11. —	155	349	572	1076	400	972	24	300	2	9	20	178	3	7
18. —	41	119	276	436	469	745	23	310	1	9 1/4	19	218	1	7
25. —	131	112	404	647	c)	404	90	302	6	9	60	250	10	9
2. maja	52	196	969	1217	500	1469	80	287	9	9 1/2	20	235	1	7 3/4
9. —	98	401	1019	1518	800	1819	93	425	12	10 3/4	22	173	1	6
16. —	46	128	890	1064	1200	2090	150	362	15	11 1/2	59 1/2	220	5 1/2	7 1/2
23. —	—	—	2700	2700	—	2700	e)	370	x/10	10 3/4	g)	308	x/10	9
30. —	—	—	2100	2100	—	2100	221	360	22	10 1/2	45	225	5	9 1/2
6. czerwca	—	204	1464	1668	544	2008	167	377	21	11	81	285	9	9 1/2
13. —	—	610	1515	2125	488	2003	161	350	16	9 1/4	35	220	5	7 3/4
20. —	102	486	839	1427	781	1620	147	375	16	10 1/2	22	230	3	6 3/4
27. —	—	414	437	851	1712	2149	f)	380	13	10 3/4	20	195	3	7 3/4
4. lipca	—	134	554	688	1032	1586	106	415	11 1/2	11 1/4	70	215	10	6
11. —	333	149	731	1213	627	1358	211	375	25	11	45	250	5	8
18. —	—	265	1383	1648	538	1921	99	395	11	11	37 1/2	270	4 1/2	7 3/4
25. —	—	112	471	583	1317	1788	151	400	17	10 3/4	27	271	3	8
1. sierpnia	—	140	1795	1935	542	2337	282	404	40	12	104	228	13	8
8. —	—	176	2339	2515	—	2339	141	400	15	12	169	285	21	9 3/4
14. —	—	141	1898	2039	—	1898	130	350	17	11	80	280	10	8 3/4
22. —	—	307	1442	1839	477	1919	173	350	21	10 1/2	88	276	12	8
29. —	—	150	1490	1640	882	2372	26	372	3	10 3/4	58 1/2	265	6 1/2	7 3/4
5. września	—	73	373	446	1456	1829	350	370	37	11	143	284	19	7
12. —	—	84	—	84	1238	1238	240	402	25	11 1/2	109	300	13	8 1/2
19. —	—	30	—	30	2008	2008	133	400	16	11 1/4	125	225	15	6 1/2
27. —	—	128	437	565	1813	2250	140	415	15	11 1/2	28	180	2	6 3/4
2. października	—	155	342	497	1361	1703	175	400	19	11	18	184	2	5 1/2
11. —	—	208	93	301	1158	1251	144	405	16	11	7	132	1	5 3/4
18. —	—	41	495	536	1724	2219	163	400	19	11 1/4	31	142	—	5 3/4
24. —	—	171	1086	1257	1417	2503	150	390	18	11	32 1/2	260	4 1/2	5 3/4
31. —	—	116	1487	1603	609	2096	144	375	18	10 3/4	63	149	7	6
7. listopada	—	239	2099	2338	301	2400	225	350	25	9 3/4	31	162	3	6 3/4
14. —	—	222	2542	2764	—	2542	274	345	36	11 1/4	39	180	5	7 1/2
21. —	—	143	1765	1908	—	1765	94	315	15	10 1/2	40	186	5	6 3/4
28. —	—	23	87	108	490	577	220	342	24	10	30	205	—	7 3/4
5. grudnia	—	198	818	1016	—	818	103	320	13	9 3/4	60	230	9	7
12. —	—	321	203	82	606	82	100	395	—	11	20	220	1	6 3/4
19. —	—	47	116	855	1018	855	53	350	7	10 1/4	23	200	2	7
27. —	—	97	122	143	362	143	34	310	2	9	22	227	—	—

Ogół. . . 3674 9109 41789 54572 27743 69532

a) Kilka na ten targ przeznaczonych stad galicyjskich sprzedano dla ztej drogi na dalsze tuczenie po części w Szląsku, po części w Morawii. b) Sprzedano wiele, ale liczba niewiadoma. c) Sprzedano wiele, ale liczba niewiadoma. d) Ilość niewiadoma. e) Ilość niewiadoma. f) W tym stadzie było 6 braku. g) Ilość niewiadoma. h) Między temi 9109, które małemi partyjami przypędzono, znajduje się wielka liczba wołów galicyjskich.